DISSERTATIO MEDICA

INAUGURALIS,

DE

CYNANCHE MALIGNA.

3

DISSERTATIO MEDICA
INAUGURALIS,
DE
CYNANCHE MALIGNA;

QUAM,

ANNUENTE SUMMO NUMINE,
Ex Auctoritate Reverendi admodum Viri,

D. GEORGII BAIRD, S. S. T. P.

ACADEMIÆ EDINBURGENÆ PRÆFECTI;

NECNON

Amplissimi SENATUS ACADEMICI Consensu,
Et Nobilissimæ FACULTATIS MEDICÆ Decreto;

Pro Gradu Doctoris,

SUMMISQUE IN MEDICINA HONORIBUS AC PRIVILEGIIS
RITE ET LEGITIME CONSEQUENDIS;

ERUDITORUM EXAMINI SUBJICIT

JOANNES HINDS,
HIBERNUS,
SOCIETATIS REGIÆ PHYSICÆ EDINENSIS
SOCIUS HONORARIUS.

——————*Sunt certa piacula quæ te*
Ter pure lecto poterunt recreare libello.
HORAT.

Ad diem VIImum Kalend. Julii, hora locoque solitis.

EDINBURGI:

EXCUDEBAT GULIELMUS CREECH, ACADEMIÆ TYPOGRAPHUS.

1804.

VIRO PRÆHONORABILI,

JOANNI FOSTER,

SENATUS NUPER HIBERNICI

PROLOCUTORI,

E SECRETIS REGI CONSILIIS,

&c. &c. &c.

VIRTUTIBUS PUBLICIS ATQUE PRIVATIS

PARITER INSIGNITO;

PROPTER CURAM INDEFESSAM

QUAM

IN PATRIAM SEMPER ATQUE SEMPER

MANIFESTAT,

ET

COMMODA PERMULTA,

QUÆ IN EAM INDIES CONCILIAT,

OPUSCULUM HOC,

OBSERVANTIÆ SUMMÆ TESTIMONIUM,

SACRUM VULT

AUCTOR.

NECNON,

JOANNI PAGE,

DE DUNDALK,

IN COMITATU LOUTHIANO,

ARMIGERO,

QUEM

FIDES INTEMERATA,

MORUM URBANITAS,

HONOS,

ET

INTEGRITAS INCORRUPTA,

MERITO CONSPICUUM

REDDUNT;

OB

AMICITIAM ET BENEFICIA

QUIBUS SE DIGNATUS EST,

DISSERTATIONEM HANC,

ANIMI

PLURIMUM DEVINCTI

INDICIUM,

DICAT CONSECRATQUE

JOANNES HINDS.

——————Then wasteful forth
Walks the dire power of *pestilent* disease ;
A thousand hideous fiends her course attend,
Sick nature blasting, and to heartless woe,
And feeble desolation, casting down
The tow'ring hopes, and all the pride of man.

THOMSON'S SEASONS.

DISSERTATIO MEDICA

INAUGURALIS,

DE

CYNANCHE MALIGNA.

Auctore JOANNE HINDS.

AFFECTIONEM, de qua hac in differtatione agere ftatuimus, medicos noftros antiquos fere omnino latuiffe, verifimile videtur. Nam, tametfi Aretæus, et fcriptores quidam Italici, fe vidiffe morbos tonfillis ulceratis et faucium inflammatione ftipatos, nos certiores fecerint, vix tamen aliquid de ea diftincte fcriptis tradiderunt; donec annos circiter fexaginta abhinc, cum Fothergillius, et poft hunc Huxhamus, hiftoriam et phænome-

na morbi accuratiſſime in lucem protulerint, et medicos ad veram naturam ejus indagandam incitaverint.

In noſologia celeb. Culleno edita, cynanchen malignam in claſſe pyrexiarum, et phlegmaſiarum ordine, invenimus: hujus definitioni, utpote cæteris omnibus præſtanti, adhærere libet. "Cynanche maligna, tonſillas et membranam faucium mucoſam afficiens tumore, rubore, et cruſtis mucoſis, coloris albeſcentis et cineritii, ſerpentibus et ulcera tegentibus, cum febre typhode et exanthematis."

Inter auctores diu et acerrime diſputatum eſt, num hic morbus eandem originem ducat, et ejuſdem naturæ ſit ac ſcarlatina anginoſa. Plerique medici, et illi ſane primi ordinis, inter quos numeretur noſologus ille illuſtris antea citatus Fothergillius, et alii affirmaverunt, hos affectus natura, origine, et ſymptomatibus plurimum et inſigniter differre, et

conſiliis

consiliis medendi variis occurrendos esse; dum alii, qui summam sibi claritudinem merito consecuti sunt, enunciavere, has esse varietates seu modificationes ejusdem morbi et eodem contagio prognatas. Hoc in loco liceat observationes accurati et admodum experti scriptoris proferre *. " Ex iis quæ de febra rubra et angina memorata sunt, longe vero simillimum videtur, unum eundemque morbum, hoc vel illo nomine appellatum fuisse, prout indicia alterutra gravius incubuerint. De quo etiam id nos facit certiores, quod ambo una semper fiunt vulgares, atque hæc proculdubio vincet sententia, modo illud concedatur, cujus, ni fallor, ipse testis fui, nimirum, inter plures pueros et puellas, qui, ut sæpe fit, in unis ædibus simul correpti sunt, hos febrem rubram, illos vero anginam fuisse expertos."

Si in tantarum auctoritatum collisione opinionem periclitarer, dicerem, quod nihil ab-

 surdum

* Heberden Comment. p. 25.

ſurdum aut irrationale apparet, nec aliquid legibus œconomiæ animalis recognitis repugnans, conſpiciendo has, ut ejuſdem morbi varietates, cum in mentem revocemus, iſtos morbos qui ſæpiſſime occurrunt, et quibuſcum maxime familiares ſumus, nempe, variolam et morbillos, phænomena naturæ admodum variæ, abnormis, et mutabilis frequenter oſtendere; haud raro in origine et progreſſu, variola indolis tam benignæ videtur, ut vix æger morbo detineatur, et ſine ope medicamentorum depelli queat. Alias vero eundem morbum animadvertimus, eodem contagio deductum, et indiciis ſimilibus ſtipatum, faciem tam adverſam, et malignam induere, ut ſummam opem ſcientiæ medicæ poſtulet, ad fauſtos exitus pertrahere.

Aliud argumentum, et quod non levis momenti videtur, eſt, quod inſpectis cadaveribus eorum quos ſcarlatina arripuit, phænomena morbida omni ex parte ſimilia inventa ſunt

iis,

iis, quæ cynanche maligna protulerit. Hac igitur ſententia, et quorundam profeſſorum eruditorum * opinione munitus, affirmare audeam, nullam differentiam ſpecificam cynanchen malignam inter et ſcarlatinam anginoſam exiſtere. Signa utriuſque, tantummodo unius et ejuſdem morbi gradationes denotant, et quæ gradationes, cœli aſpiratu, ſitu, temperamento, et præcipue epidemici graſſantis natura afficiuntur. Itaque in hujus diſſertationis progreſſu, quotieſcunque mentionem facere de alterutro neceſſe erit, nomen alterius pro altero, nullo diſcrimine, agetur.

HISTORIA MORBI.

Inter omnes conſentitur, hunc morbum in inſulas Britannicas ex Europæ plagis auſtralibus invectum eſſe; in Africa, unum ſaltem huic noſtro ſimilem, diutiſſime innotuiſſe, et exinde

* Dris Gregory et Dris Home.

exinde in Italiam tranflatum effe, et tandem in Septentrionem fe diffeminaviffe. Nulli ætati, fexui aut habitui corporis cynanche maligna parcit; infantes aut impuberes tamen aggreffionibus ejus præcipue obnoxii funt, mulieres quam virile genus, et plerumque ii temperamento debili laxo, otiofo, et infirmo præditi.

Contagiosus hic morbus eft, raro fporadicus, fæpe epidemicus; incipiente malo, æger affligitur horrore, naufea, anxietate, vomitu, et diarrhœa; pulfus parvus, debilis, abnormis cernitur, eodem tempore rigiditas ad mufculos colli et humerorum percipitur. His fuccedunt moleftia faucium internarum, et vocis raucedo; dolor capitis, et vertigo fæpius morbum introducunt; fauces internæ confpectæ coloris fubrubri apparent, deglutitio tamen haud difficilis exiftit; maculæ plurimæ coloris albefcentis vel cineritii uvulam, velum palatinum, tonfillas, et partem pofteriorem pharyngis occupant;

cupant; hæ maculæ, quæ vere ſunt cruſtæ mucoſæ, ulcuſcula obtegunt; lingua, quæ ſub initium arebat, in omni parte præter apicem et margines, qui humidi et rubicundi ſunt, humore ſpiſſo et flaveſcente prorſus illita eſt, totumque os interdum muco viſcido oppletur; cutis calor, rubeolæ ſimilis, intenſior eſt quam in febre continua uſitatò invenitur; urina pallida, vel etiam aliquando alto colore tincta.

Progrediente morbo, efflореſcentiæ cuticulares erumpunt, obſcure rubentes, et inter ſe confluentes, primum in facie, collo, et pectore obſervandæ ſunt; ſed colore et numero increſcentes, citius tardiuſve per totam ferme corporis ſuperficiem ſerpentes ſe diffundunt; manus et ſummitates digitorum tument, rigent, tactu dolent, et aliquando rubedine notabili afficiuntur. Eruptio ſpatio quatuor circiter dierum perdurat, et tunc deſquamatione aliqua decedit; et quoniam hæc, ut nonnulli opinantur, critica fiat, minime repelli debeat.

Si

Si facies vel partes tumidæ digito comprimantur, albidæ redduntur, mox vero remoto, iterum rubeſcunt. Antequam in furfureas permutetur ſquamas cuticula, in veſiculas plurimas albas ſæpe elevatur *, quæ puſtulas miliares adeo referunt, ut morbo parum familiares fallant.

Crisi morbi ſæpe ſuccedit propenſio ad anaſarcam, ſed non magni momenti eſtimanda; nam in his exemplis quibus mihi adfuiſſe contigerit, facillime et brevi ſpatio medicamentis aptatis ſuccubuit.

Sub hac ſpecie morbi, in permultis caſibus, ubi ſcarlatina haud infauſte definit, ſudor modicus, levis, generalis, erumpit, pyrexia inſigniter levatur, faucium ulcera benigne ſanantur, ſomnus redit, et appetentia cibi, et in priſtinam valetudinem reſtituitur æger.

Sed

* Plenciz de ſcarlat. Withering acc. of ſcar. fever.

Sed terminatio tam facilis, non ſemper huic morbo aſſignatur; frequenter, ex initio, indicia typhi appropinquantis manifeſtat, nempe, proſtrationem virium inſignem, tremores artuum, reſpirationem difficilem, arteriarum ictus valde inæquales. Nocte imminente, habitus febrilis plurimum augetur; hæ exacerbationes per decurſum morbi plerumque recurrunt, omnia in pejus ruunt, delirium et coma ſæpiſſime ſuperveniunt, lingua etiam eodem tempore ad radicem ſordet, et tunica quadam denſa, flaveſcente, vel fuſca obducitur; halitus ingratus, valde olens ex ore emittitur, et hic in horas creſcit, adeo ut ægrotanti ipſi maxime moleſtus fiat.

Tertium quartumve circiter diem, alias maturius, alias ſerius, ſymptomata omnia notabiliter ingraveſcunt; magna inquietudo, anxietas, deglutiendi difficultas, et animi deliquia accedunt; oculi concavi eſſe videntur, cutis eſt caloris intenſi, aſpera, et ſicca, raro ad ſu-

dorem propenſionem exhibens; urina cruda, aliquando etiam flava, quaſi bile admixta et turbida; ulcera gutturis ampliora et multo profundiora fiunt, et colorem lividum ſeu nigrum induunt; reſpiratio multo laborioſior; fauces quantitate pituitæ immenſa onerantur, quam tamen exſpuere raro conantur ægrotantes; vox eſt rauca et clangoſa, eam ex ulceribus venereis in faucibus referens; color coccineus, qui primis diebus eruptionem deſignavit, nunc flavedine et nigritie excipitur.

Arteriosi ictus, tum vi, tum temporibus, inæquales, adeo interdum frequentes ſunt, ut in carpo modo centum et viginti, modo centum et triginta, imo etiam modo centum et quinquaginta, minuti ſpatio numerentur; ſæpe tremuli et intermittentes inveniuntur.

Nares, gingivæ, inteſtina, et aliæ corporis partes, omni fere tempore morbi, potiſſimum vero provectiore, hæmorrhagiis opportuna ſunt.

ſunt. Menſtrua quoque ſæpies occurrunt, etiamſi recurſus eorum, quoad tempus, non omnino expectandus ſit; nec deſunt exempla, ubi nonnullis hæ evacuationes evenerunt, quibus ne unum quidem ſignum eorum unquam exiſtebat; res maxime deprecanda, nam, ut debilitatem inducens, lethalem eventum præcipitet.

Quamvis nauſeæ, anxietati, et diarrhœæ aliquid levaminis evidentis eruptio plerumque adfert; tamen, in exemplis numeroſioribus effloreſcentia gravior evadit, faciem igneam univerſam aſſumens, ſine ulla ſymptomatum remiſſione, imo etiam omne fere malum magis intenditur, præcipue pyrexia, oppreſſio, et delirium.

Extremum verſus, hic morbus fere ſemper comitatur coryza, et ſaniei corroſivæ tenuis ex naribus effuſione, quæ tantum acrimoniæ poſſidet, ut labia, genas, manuſque ægrotantium,

et etiam digitos et brachia eosdem nutrientium, deglubet. Hæc materia acerrima nonnunquam, præcipue in infantibus, in œsophagum, ventriculum et canalem intestinalem descendit, et dejectiones, vomitusque signis exulcerationis stipatos efficit; plurimum quoque doloris, et incommodi, erosiones circa anum miseris inferunt. Haud infrequenter, etiam, hujus acris saniei * absorptio tantum grandularum lymphaticarum colli tumorem inducit, ut suffocationem minitaretur; et secundum observationem † Huxhami accuratissimam, trachea hac materia tam eroditur, ut frustula membranæ ejus internæ cum multo pure sanguineo extussiantur.

Interdum, quoque, suffocatione violenta tentatur ægrotus, peripneumonicæ simili, et subito arripitur.

Denique

* Audi prælect. Dris Gregory.

† Dissertation on ulcerous sore throat.

DENIQUE anima magis magisque fœtida evadit, adeo ut fiat ex toto intolerabilis; extremitatum frigiditas, flocculorum collectio, convulsiones, fœcum et urinæ involuntaria emissio, maximum imminere periculum prænuntiant; debilitas et insensibilitas eo usque augentur, ut cardiaca potentissima solitis careant effectibus, et ægrotus jam morbo fractus fato concedit.

HACTENUS, quantum in me fuit, rationem edere conatus sum, de speciebus variis in quibus scarlatina seu cynanche maligna sese ostendit. Ex ea, ut opinor, valde probabile redditur, hunc morbum nunc typi benigni, alias acerbi, indicia præstitisse. Candidus ille medicus Sims, societatis medicæ Londinensis, de hac tractans, verbis infra notatis * utitur.

HINC

* Though I have mentioned the sore throat and scarlet eruption as always occurring together in this disease, yet several patients had the angina without any apparent eruption,

HINC conclusionem deducere vellem, maxime contentaneam opinioni, parte priore hujus dissertationis propositæ, quod hi morbi nomine tantum discrepent, et diversa phænomena præ sese ferant, prout rebus diversis afficiantur.

DE EXTISPICIIS.

CADAVERIBUS sectione inspectis, fauces in hoc morbo inflammatione, suppuratione, et gangræna corripi reperiuntur. Hæc phænomena ad œsophagum, ventriculum, et canalem intestinalem usque extendunt, membrana quæ has

tion, whilst, on the other hand, others had the eruption without any soreness of the throat. In one child, the scarlet fever appeared without any angina, and, having finished its course, left the patient seemingly in perfect health; but in a few days a fever returned without any eruption, but with a considerable degree of sore throat, and much pain and swelling of the parotids and tonsils, which likewise ran its course as if the former symptoms had never happened.

has partes obducit, naturali craſſior, apparet, et colorem ſubrubrum exhibet; trachea quoque et larynx in ſtatu inflammationis, et materia viſcida et fœtida illitæ deprehenduntur. In plurimis exemplis, affectio inflammatoria ad pulmones ipſos propagatur; tumores magni grandularum colli inveniuntur; in ſtomacho et inteſtinis humoris viſcidi magna copia frequenter obſervatur, et eædem notæ morbidæ quæ in febre typho obveniunt, in aliis corporis partibus protinus ſe perhibent.

DIAGNOSIS.

Duo duntaxat morbi, (quatenus ſciam), quibuſcum periculum timeamus cynanchen malignam confundendi, ſcilicet rubeola et cynanche tonſillaris; cum priore, ſtadio præſertim noviſſimo, tantam ſimilitudinem præfert, ut difficile diſtingui * poſſit, quamvis res maximi

* Heberden Comment. p. 20.

imi momenti ſit, quia in duobus, indicationes medendi maxime diverſæ ſunt. Rubedo ſcarlatinæ magis æque diffunditur, quam in morbillis, nec adeo diſcretæ papulæ apparent, cuticulæ colore naturali interpoſito. In rubeola, maculæ pluſquam eminentes ſunt, et digitis applicatis, aſperitatem quandam manifeſtam præbent; dignoſcitur quoque ex rubeola, abſentia tuſſis, epiphoræ, coryzæ, ſternutationis, et ſignorum aliorum catarrhalium, quæ morbillos incipientes ſemper, ſed cynanchen malignam rarius, ſaltem non inſigniter, comitantur. Tempus etiam eruptionis variat; nam primo aut ſecundo die efflorefcentia cynanchica in facie et pectore frequentiſſime apparet. In rubeola, contra, non niſi ad tertium diem circa mentum ſe oſtendit, nec ad manus, humeroſve, ante quartum quintumve febris diem pervenit.

Insuper quum animum ad epidemici graſſantis genium impitimus, nil eſt, quin alius ab alio perfacile internoſci queat.

Signa

Signa quæ magis ſpeciatim ſecernunt hunc morbum a cynanche tonſillari ſunt, quod affectio de qua tractamus eſt naturæ maxime contagioſæ, et eos qui ſemel ſcarlatina laboravere, inde ex illo tempore * immunes morbi extitiſſe; dum ii, contra, qui cynanche tonſillari ſubditi fuerunt, aggreſſionibus futuris, fortaſſe hanc propter rationem, procliviores fiunt. Impuberes, imbelles, et ſexum muliebrem imprimis ſcarlatina invadit; adulti, vegeti, plethorici, cynanche tonſillari plerumque objiciuntur: ſed ad rectam diagnoſin ſtabiliendum nil plus confert quam ad ſtatum circuitus ſanguinis animum diligenter applicare; in hoc, pulſus eſt, ut plurimum, celer, debilis, parvus, inæqualis; in illo, ictus arteriarum ſunt validi, pleni, et duri; in altero, ſumma virium proſtratio, anxietas, oppreſſio circa

 præcordia,

* Hæc obſervatio exceptionibus quibuſdam obnoxia eſt. —Audi prælectiones Doctoris Gregory.

Novi quos hic morbus bis tentaverit, quod tamen perpaucis accidit.—Heberden Commentar. p. 24.

præcordia, multoties efflorefcentia cuticularis adfunt; in altero, quamvis pyrexia magnopere inftet, aliquando dyfpnœâ ftipata, tamen hæc debilitatis indicia, quæ præcipue cynanchen malignam defignant, non inveniuntur. Denique fedes morborum variat; in cynanche maligna inflammatio membranam oris et faucium mucofam occupat, cum ad partes glandulares cynanche tonfillaris potiffimum dirigitur.

CAUSÆ PRÆDISPONENTES.

INFANTES potius quam adulti, et ætate provectiores, fexus muliebris quam virilis, et ii, cujufcunque fexus, habitu debili et laxo præditi, ad hunc morbum opportuniores exiftimantur. Diæta parca, parum nutriens, longa inedia, aer frigidus et humidus, et ejufdem fubitæ mutationes, animi pathemata deprimentia, ut timor, mœftitia, et evacuationes immodicæ huic malo viam fternere putantur.

Sic

Sic etiam Bacchi vel Veneris nimia cultura, vehemens, nimiſque longa exercitatio, et uno verbo, omnia quæ corporis humani vires debilitant et infirmant, et hoc magis poteſtati excitanti obnoxium reddunt, inter cauſas prædiſponentes cenſeri debent.

CAUSA EXCITANS.

Quum ad naturam epidemicam hujus morbi animadvertamus, nullum dubitationi ſpatium remanebit, quin ex contagio ſpecifico oriatur, quo, corpori opportuno, admoto, effectus proprii producti erunt. Quamvis de hoc, noviſſimis annis, multa cum aſperitate diſputatum ſit, meo ſaltem judicio, res ex obſervatione quotidiana, tam liquido patet, ut vix probatione indigeat; ſed quare tentationes ejus ad fauces, omnibus aliis partibus poſthabitis, imprimis convertantur, me non poſſe explicare fateor. Natura, quidem, hujus, æque ac con-

tagii omnigeni, adeo incerta videtur, et tam denſa nebula involuta, ut de operatione et phænomenis ejus, ne quidem ſcientia humana rationem omnino ſatisfacientem ſuppeditare queat. Ad hoc confirmandum, (ni vererer ultra limites præſcriptas hoc opuſculum extendere), exempla adducere poſſem medicorum clarorum, ut Navier *, Plenciz †, Withering ‡, &c. quorum ſinguli theorias hujus morbi tradiderunt, ſed tam contrarias et inter ſe repugnantes, ut aliquid fidei iis affigere prorſus impoſſibile foret. Sententiam vero Profeſſoris noſtri illuſt. praxeos medicæ, ut veritati et naturæ potius conſentientem, et mihimet ipſi magis placitam in hunc locum proferre audebo. " Dum ſpirat homo, lethale ſibi aliiſque ſpirantibus venenum fundit; neque ſolus pulmonis halitus adeo nocet; manat ab omni cutis foramine, materia ſubtiliſſima

* Comment. de rebus medic. tom. iv. p. 339.

† Tract. parag. p. 31. et ſeq.

‡ Withering's Account, p. 61—70.

fima, venenata, fortaffe putrefcens, quæ diu collecta, neque per auras diffufa, et corpori denuo admota, aut iterum in idipfum recepta, graviffimis morbis inficit; nec fiftit gradum, fed, veluti vires per pabulum nacta, longe lateque per populos graffatur *."

PROGNOSIS.

Raro nobis poteftas eft, huic malo exitum felicem promittere; aliquando mitem, fæpius autem faciem pervicacem affumit; haud infrequenter, perpaucorum fpatio dierum, ægrotantem arripiens. Animum intendere ad epidemici graffantis naturam peculiariter medicum oportet, fi, adventante vefpera, paroxyfmus notabiliter ingravefcat, cum magna debilitate, pulfu abnormi, necnon fpiritus fœtore; et quando fufca aut livida ulcera evadant, et præfertim,

* Gregory Confpectus Medicinæ Theoreticæ, tom. i. p. 33.

præſertim, ſi his diarrhœa, hæmorrhagia, aut dyſpnœa ſuperveniant, comate, tremoribus, et delirio ſtipatæ, ægrotum ſummo vitæ diſcrimine verſari extimeſcendum eſt. Eruptionis quoque ſubita retroceſſio, quæ ex frigore incaute applicato, evacuationibus, et medicamentis refrigerantibus, ſicut nitrate potaſſæ eveniat, infauſta eſt.

Aliquando inflammatio ad laryngem et glottidem diffunditur, et ſuffocatione infelix moritur; eundem eventum, haud raro gangræna faucium procreat.

Contra eruptio matutina pro omine felici habetur. Si pyrexia modica ſit, et proclivitatem ad putredinem non oſtendat, quinetiam ſi remiſſionem, efflorefcentia cuticulari apparente, experiatur, et ubi hæc remiſſio progreſſu temporis, increſcat, et præcipue quum efflorefcentiæ ſuccedat deſquamatio copioſa; ſi ulcera cruſtas mucoſas benigne exuant, et coloris

loris floridi et vegeti ex imis videantur, si somnus lenis et placidus, et cibi appetentia recurrent; ex his eventum haud infaustum augurari liceat.

CURATIO.

Quamvis nosologus ille magnus, cynanchen malignam in ordine phlegmasiarum collocaverit, haud tamen tractationem huic morborum descriptioni accommodatam, applicare possumus. In morbo tantum periculi quantum scarlatina habente, curatione cita et efficaci opus est. Idcirco consilia sequentia proponimus:

1*mo*, Habitum febrilem minuere et moderari.

2*do*, Proclivitati septicæ semper formidandæ obviam ire.

Quod

Quod ad primum ſpectat; ab evacuatione omnigena, ſeu venæſectione, ſeu purgatione, caute abſtinendum eſt, quippe quæ vires exhauriendo injuriam permagnam facerent. Nonnulla tamen exempla occurrunt, ubi ſymptomata inflammatoria tam gravia evadant, ut miſſio ſanguinis topica, vel etiam generalis, magno cum fructu perficiatur. Sed affirmare audeam, hujuſmodi caſus rariſſime evenire; quocirca, hocce remedium, maxima niſi circumſpectione, confugiendum eſt. Eadem obſervatio purgationi immodicæ applicari poteſt; quamvis in hac, ſicut in aliis omnibus febribus, inteſtina ſoluta ſervari debent, et hoc conſilium enematibus, ſalibus neutris, et fructibus ſubacidis, commode abſolvitur.

Emeticus, præſertim ex tartrite antimonii, ſi intra horas duodecim ex invaſione adminiſtretur, feliciſſimos effectus reddere probatur, aliquando, febrem radicitus abſcindendo, vel ejus violentiam inſigniter minuendo, ſæpe etiam

tiam multum proderit, abluendo ventriculum et canalem inteſtinalem, et fauces folliculaſque mucoſas abſtergendo; vel diaphoreſin criticam forte promoveat.

Sed remedium, ingruenti morbo, cui magis fidendum, et mea quidem opinione, longe aliis anteponendum, eſt affuſio frigida, ſeu aſperſio ſubitanea et violenta aquæ frigidæ per totum corpus ægroti; præclari ejus effectus in febre typhode, cui (in ſtadiis provectioribus præſertim) cynanche maligna affinitatem notabilem habere videtur, ſcriptore nupero ingenioſo *, tam valide ſtabiliti ſunt, ut convictionem etiam ſcepticis imponere poſſint. In morbo de quo agimus, affuſionem frigidam in caſibus quinquaginta duobus expertus eſt, et in omnibus (duobus tantum exceptis) præſtantiſſimos fructus edidit.

Mihimet ipſi contigit exempla pauca ſcar-

* Dr Currie.

latinæ incipientis videre, in quibus affusio frigida eventu faustissimo utebatur. Quando autem de hujus remedii applicatione decernitur, non nisi cum maxima prudentia et cautela ad usum ejus percurrendum est. In nosocomio regio Edinensi, erudito Homio usurpatur, quando calor ad gradus thermometri Farenheiteani centesimum primum, secundum, tertium augeatur. Quod ad tempus attinet, a clar. Currie monemur, affusionem frigidam, exacerbationibus vespertinis instantibus, vel paulo post, optime votis respondere; ullo tamen diei tempore eam tutissime adhiberi; ait, "When there is no sense of chilliness present, when the heat of the surface is steadily above what is natural, and when there is no general or profuse perspiration *."

His rebus prætermissis, vel non satis curatis, magnum periculum, aliquando etiam irremediabile, ægroto affusio inferat; nam paulo infra inquit

* Currie's Reports.

inquit idem auctor, "If the aspersion on the surface of the body be used during the cold stage of the paroxysm of fever, the respiration is nearly suspended, the pulse becomes fluttering, feeble, and of an incalculable frequency; the surface and extremities become doubly cold and shrivelled, and the patient seems to struggle with the pangs of instant dissolution. I have no doubt, from what I have observed, that in such circumstances the repeated affusion of a few buckets of cold water would extinguish life."

Nec absque discrimine hoc remedium usurpare possumus, quando caloricum thermometro indicatum temperiei minoris, vel etiam æqualis naturali est, quod nonnunquam ad stadia postrema febrium accidit, ubi vitæ facultates magnopere exhaustæ sunt, ut non sustinere valeant, nec sub stimulo adeo potenti reactionem subire.

Neque ſane utenda eſt affuſio frigida, quando corpus ſub perſpiratione prodiga laboret, ea namque ſemper ex ſemet ipſa eſt proceſſus refrigerans; et rebus ſic habentibus, aquæ frigidæ applicatio, vel affuſione, vel immerſione, calorici extricatione, et reactionis diminutione, ſalute minime conſiſtentibus, comitatur.

His rite obſervatis, hoc remedium febris quolibet tempore, ſummo cum quæſtu, uſurpari poteſt, ſed effectus magis minuſve utiliores præſtabit, prout citius ſeriuſve adhibeatur. Ex factis et experimentis a Doctore Currie prolatis, una cum teſtimoniis medicorum noſtrorum maxime eminentium, qui in praxi hodierna affuſione frigida valde generaliter, et diffuſiſſime utuntur, plane apparet, remedium eximiæ virtutis et potentiæ eſſe, febres continuas ab initio frequentiſſime prorſus diſcutiens, et ſi enimvero non eo uſque valeret, ſignorum violentiam moderando, et febris dura-

tionem

tionem minuendo nunquam fruſtramur. Hoc in loco, forſan, non abs re foret prædicare, nequis ablutionem applicaret, ſi tentationes pulmonares ſive catarrhales adſint, ſicut tuſſis, dyſpnœa, dolor lateris, vel ſi viſceris cujuſdam inflammatio ſuperveniat. In hoc rerum ſtatu, affuſio tepida, ſcilicet quæ inter gradus 87 et 97 thermometri Farenh. temperiem teneat, aptiſſime et commodiſſime ſupponi poſſit.

Expectandum foret, ne diſſertatio noſtra manca videatur, ut paucis, hujus remedii modum operandi, explicare aggrediamur; ſed quoniam peritus ille medicus Currie, tam diffuſe et ingenioſe de eo tractavit, ad ejus verba referre melius exiſtimo, ne transferendo, quamvis invitus, ſententiæ illius injuriam facerem *.

Si

* "The ſudden, general, and powerful ſtimulus given to the ſyſtem, diſſolves the ſpaſm on the extreme veſſels of the ſurface, and of the various cavities of the body; the ſudden

Si conamina ad morbum depellendum ingruente ſtadio irrita cadant, ad conſilium alterum, nempe, proclivitati putreſcenti obvenire, procedere oportet, quæ, utrum in primis viis ſolum occurrat; utrum vero in univerſa maſſa ope lacteorum locum teneat, eruditis relinquam, et cum poeta dicam,

"Tantas componere lites
"Non opis eſt noſtræ."

Quapropter ad antiſeptica et tonica interna confugiendum eſt. Ex his primo ordine nitet

ſudden and general evaporation carries off a large portion of the morbid heat accumulated under the ſkin, and the healthy action of the capillaries and exhalants being reſtored, the remaining ſuperfluous heat paſſes off by ſenſible and inſenſible perſpiration. The ſtimulus of morbid heat, and of morbid ſtricture, being removed, the inordinate action of the heart and arteries ſubſides, and the haraſſed and toil-worn patient ſinks into that peaceful ſleep which nature has provided as the ſolace of our pains and ſorrows, and reſtorer of our health."——*Currie's Reports.*

tet cinchona; uſurpandum eſt hoc medicamentum, uti monet Cullenus illuſt. ab initio affectus: per totum ejus decurſum, cortex in pulvere aliquibus ejus præparationibus præferri debet. Sed aliquando non bene congruere ſtomacho invenitur, ideoque infuſum aut decoctum ejuſdem, cui tincturæ cujuſvis aromaticæ aliquantulum pro re nata adjici poteſt, uſurpandum eſt, et libera manu porrigendum; et quoniam perarduum ſit, infantibus, qui multoties huic affectioni ſubditi ſunt, perſuadere, ut cinchonam deglutiant. Cum res ita ſe habeant, Doctor Clarke decoctum, extracto glycirrhiſæ et pauxillo aquæ lauri caſſiæ commixtum, laudat.

Sæpe etiam, ubi alia defecerint, enemata ex pulveris cinchonæ drachmis duabus, et juris bovini tribus vel quatuor unciis præparata, et frequenter repetita, multum proficiunt.

Perpauca cynanches malignæ, uti reor, exempla

exempla occurrunt, in quibus vinum, ſecundo vel tertio die, vel fortaſſe priuſquam, elapſis, feliciſſimos effectus non præſtabit, et parce vel libere pro occaſione propinandum eſt. Vires ejus cardiacæ et antiſepticæ longe aliis remediis hoc in malo merito anteponunt, quippe ſaporis gratiſſimi eſt, pulſum pleniorem, ſæpe et tardiorem reddit, haud infrequenter quoque delirium incipiens arcet et depellit.

Commoda, quæ plurima ex acidis tum vegetabili tum minerali derivantur, ſummis laudibus plerique medici enumeravere; et nil dubium eſt quin fructus maturi, æque ac acidum ſulphuricum vel muriaticum dilutione idonea redacta, in pleriſque febrium ſtadiis, inſigniter ad ſitim mitigandam et putredinem valent.

Ut proclivitati ſepticæ obviam eamus, et ad fauces ſervandas ex effectibus ſaniei acris ſu-

per

per eas diffusæ, nonnunquam necesse erit, partes affectas gargarismate quovis aptato abluere, veluti decocto vel infuso cinchonæ et vini lusitanici, singulorum pari mensura, vel formula sequenti haud incommode utamur.

℞. Decocti cinchonæ uncias sex, acid. sulphur. dilut. drachmam, mel. rosæ unciam. Fiat gargar. subinde usurpandum.

Cum ægri præ debilitate gargarisma usurpare nequeant, (velut liberis maxima ex parte accidit), syringis ope injicere utile erit, seu spongia eo madefacta partibus ulceratis admoveri possit, et eos qui ætatem propriam attigerunt admonere debemus, ne materiem virulentam in œsophagum et ventriculum transire sinant.

Per universum hujus morbi progressum, mundities maxima cura observanda, aer frigi-

dulæ temperiei esse debet; vestimenta et stragula sæpius mutanda, et excrementa omnigena quam citissime removenda sunt.

Anno salutis humanæ circiter millesimo septingentesimo octogesimo septimo, in insula Sancti Christopheri, in India Occidentali, cynanche maligna maxima violentia increbuit, et impuberes permultos sustulit; contra ejus vastationes medici frustra nitebantur, donec ad usum * capsici annui (anglice *Cayenne pepper*) percurrerunt, quod effectus adeo salutiferos manifestavit ut brevi morbus evictus sit. De hujus remedii virtutibus, utpote nunquam expertus, non nostrum est disserere.

Ex signis, quæ cynanchen malignam comitantur, nullum forte damnosius est, quam diarrhœa immodica †; frequenter intra horas duodecim

* Vide Med. Comment. Vol. xii.

† Fothergill, p. 232.

duodecim ex invaſione deſinit, ſed ſi ultra perſeveraret, quantocyus cohibenda eſt, ſcilicet periculoſæ plenum opus aleæ, ſyncopen inducit, vires exhaurit, et præcipue extimeſcenda, ſi in morbo provectiore, ex materia acri in inteſtina tranſeunti, oriatur.

Ulcera faucium attentionem matutinam et aſſiduam jure ſibi vindicant; quando morbus generis mitiſſimi exiſtet, exulceratio levis tantum obſervanda eſt. Ulcuſcula denſa, opaca, vel cineritia ſpeciem magis inveteratam indicant; et ſi color lividus vel niger partibus adſit, omnia pejora portentat. Ubi proclivitas ſeptica reſtricta ſit, hæc ulcuſcula, plurimis exemplis, ſponte ſua, exuunt, vel ſeparatio eorum uſu gargariſmatum, quæ jam memorata fuere, promoveri poteſt, ſed eam violentia moliri, aut inſtrumento quovis abradere, ut olim mos fuit, haudquaquam admonendum eſt. Neque hortari debemus ſcarificationem, nec medicamenta eſcharotica, quip-

pe documenta adduci poſſint, ubi ex eorum uſu imprudenti ſphacelus lethalis evenerit.

Si ſymptoma illud male ominatum, ſubſultus tendinum dictum, ſuperveniat, opio obveniendum eſt; adverſus hoc, quod in convulſiones generales tam facile tranſit, nullum, certe, medicamentum plus proderit, et ut id fiat, iteratis doſibus nec nimis parcis, ſed caute et prudenter, dari neceſſe eſt.

Potum ordinarium in ſcarlatina conſtare oportet ex cereviſia tenui, aqua hordeata, aut ſola, aut pauxillo vini pro re nata admixta, ex alcohole cum aquæ et ſacchari quantitate propria redacto (vulgo *punch* dicto) et ſero lactis; et quoniam ægrotantium appetitus ſæpius inconſtans aut levis ſit, horum potuum varietatem præſcribere debet medicus. Quod ad diætam ſpectat; poma, aurantia, et limones in hyeme; fraga et fructus alii ſubacidi in æſtate libere adminiſtranda.

Si

Si tumores alicujus momenti appareant, epiſpaſtica parti inflammatæ commodum erit admovere; nonnullis tamen perſuaſum eſt, applicationem eorum aut inconſultam, vel ſaltem remedium anceps eſſe.

Interdum accidit, ſtadium ultimum verſus, quod hæmorrhagia ex naribus, ore, vel auribus prorumpat, quæ ſemper adverſa habenda eſt. Quapropter, ſumma ope niti debemus, hunc fluxum quamprimum refrænare, et ad hoc, aſtringentia, et ſtyptica, ſicut linteolas in aqua frigida, aceto, vel ſolutionibus ſulphatis aluminæ immerſas, apponere oportet; et vaſis ſtillantis orificio quam proxime fieri poteſt; capite erecto ſervandus eſt æger, et compreſſio externa, quandocunque res ſinunt, nunquam prætermittenda eſt.

FINIS.

EXCUDEBAT GULIELMUS CREECH,
ACADEMIÆ TYPOGRAPHUS.